

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Friderici Karg Bambergensis Franconis. Pax Religiosa Sive De exemptionibus, & subjectionibus Religiosorum

Karg von Bebenburg, Johann Friedrich

Herbipoli, 1680

X. De cura infirmorum tempore Pestis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38315

rumque, ut se magis habiliter, & quilibet forsitan crebro accidere possint, citra grave periculum animarum adsciscat. Unde sicuti solum daretur approbatio pro Ecclesijs ruralibus, ea magis videretur limitatio personarum, quam loci, non tam facta ad evitandas discrasias, quam ob defectum majoris scientiæ, quæ in confessario urbis requiritur.

CAPUT X.

De cura infirmorum temporis
Pestis.

163. Parochi cum periculo vita succumbentur omnibus sibi commissis; & tempore Pestis saltem per idoneum substitutum.
164. Quid ordinatum à S. sede de Episcopis tempore Pestis?
165. Instructio Parochi pro pestiferis exprobandi?
166. Quid de Regularibus exemptis dicendum sit?
167. Qua providentia nuper adhibita Berga & Meribole cum Religiosis exemptis?

163. **P**arochus per se tenetur ex iustitia, tempore pestis, etiam cum vitæ periculo, suorum parochianorum confessiones excipere; sicque jurant apud nos expressè tum Parochi, tum horum cooperatores, quoties iis administratione curæ animarum certi cuiusdam loci committitur. Cùm autem plurimè exterorum interlit, ne morte Parochi per unius infecti provisionem acceleratâ, tota deinde communitas, per notabile saltem tempus, spirituali medico destituatur: agitatâ Romæ graviter hac quaestione coram S. Congregatione Concilii, Sanctitas sua, factâ sibi relatione in Consistorio, die 10. Decembris 1576. decrevit, Parochos omnino teneri tempore pestis residere in suis Parochiis, posse tamen per alium idoneum Parochianis suis contagiosâ lue infectis ministrare Baptismi & Pœnitentiæ Sacramenta, idque ad commodum Parochianorum bene valentium, ne cum propriæ salutis periculo, Parochi sui

ad infectos euntis consortium referunt
mident.

164. Quod Decretum de Parochia
factum idem S. Pontifex 18. Decembris
1576. affirmavit, procedere multo magis
in Episcopis, utpote plus obligatis
ut in tutioribus locis permanentes, et
toti Diocesi opportunè prospiciant.

165. His ita præmissis: clarum est
si Parochus alium quendam idoneum
sive iusta, sive injusta de causa habere
non possit, teneri eundem, receptam
one suâ, non minùs ac militem, pro
communitatis ac singulorum salute
ire vitæ discrimen, cum ea tamen
cretione; ne, propter unum non gra-
ter indigentem, se facillè in periculum
immaturæ mortis conjiciat, reliquum
rituali subsidio destitutus: quod de-
dendus est S. Augustinus pluribus
eis, quo nemo vel subtiliùs, vel copio-
siùs, vel elegantius, teste Maldonado
hanc quæstionem resolvit. Unde
expedit, ut Parochus, vel ejus Vicarius

in ejusmodi rerum statu, sacramenta se-
 cundum se, vel respectu talium persona-
 rum non admodum necessaria mini-
 stret. At si spiritualis necessitas urge-
 at, tanquam bonus Pastor *Ioan. 10. v.*
 11, adhibitis pro se conservando, quibus
 potest, remediis, minimo, quoad fieri
 valebit, periculo ovem hanc lue infe-
 ctam accedet, declinato infirmi halitu;
 ore, naribus, præcordiis, auribus, ac totâ
 facie, forti aceto succis foliorum rutæ
 atque baccarum juniperi, floribus sam-
 buci, nec non myrrhâ & croco &c. per-
 mixto ablutis; gestato in manu globu-
 lo ita perforato, ut ex spongiola intus
 recondita, atque eodem aceto imbuta,
 alexipharmaca in nares expirent; ad-
 hibitoque hebdomadatim, si poterit, se-
 mel medicamine sudorifico anti-pesti-
 lentiali; digitis etiam quandoque oleo
 scorpionum inunctis, & prædicto aceto
 abstersis; masticatisque frequenter
 corticibus citriorum, Angelicâ, baccis
 juniperi, foliis rutæ &c. & assumpto
 mané

manè electuario prophylactico ;
 fumatâ sapius domo sulphure vivo
 ce, Radice Angelicæ, Rasurâ succi
 granis & ligno juniperi. Herbâ mille
 lili, Camphorâ &c. hominibusque
 per vires poterunt, extra reliquorum
 fectorum consortium ad apertum
 rem evocatis. Ubi in super nota,
 cionatoribus, & Politico Magist
 tunc temporis incumbere, ut frequ
 ter ac seridò homines moneant, ut
 lue afflati se publicis conventibus
 gerant, aut malo reticito Parochum
 latis providum in vitæ discrimen
 adducant: qui verò nondum cor
 correpti sunt, sibi tempestivè con
 per confessionem sacramentali
 templo faciendam. Quod si verò
 undum sit tectum, omni terrore
 plurimum in hac lue periculi creat
 posito, cum præcautionibus supra
 audiendus est pœnitens, quoad ca
 rem, quæ conscientiam gravius
 munt; aut si vel alii ita vicini sunt

co; sublit publicationis periculum; vel æ-
 e vivo ger præ imbecillitate aut doloris vehe-
 rã succi mentia nequeat, habitã quã liquali do-
 a mille loris notitiã absolvendus est; cumque
 usque Confessarius domum redierit, aliã veste
 uorum assumptã, priorem fortè lixivio clui, &
 certum perfumarifacit, antequam eandem re-
 nota, C sumat.

166. Quæritur nunc, ad rem no-
 stram, quid de Regularibus exemptis
 dicendum sit? R. Distinguendo inter
 Religiosos à publica animarum cura ex
 instituto suo prorsus abstractos, quales
 sunt Benedictini, Carthusiani, Camal-
 dulenses, & quibusdam in locis Capuc-
 cini &c. ac inter eos, qui vitam activam
 ex prima vocatione sua contemplativã
 adjungunt: illi non prius tenentur,
 quã si nullus alius vitam mixtam pro-
 fitens suppetat, minimè tunc eos exi-
 mite solitario statu suo ab implemen-
 to Legis naturæ: quibus non sunt quo-
 ad hoc liberiores Canonici etiam Ca-
 thedralium Ecclesiarum: Hi statim ab
 initio

in initio monita & iussus Episcoporum
 calium spontaneâ servitorum exhibi-
 one prævenire tenentur: cum e-
 injuriam sibi fieri putent, si quando
 Episcopo universim administrat
 sacramenti Pœnitentiæ in Diocesi
 qua interdican- tur, ideoque ad S.
 recurrant: æquum & justum est,
 Episcopo vicissim singuli com-
 adigi possint, ad personas aliquo-
 tuali huic obsequio deputandas,
 167. In Diocesis Bamberg
 Herbipolensi hoc periculoso tem-
 quo sæva contagio per ditiones
 acas multa personarum millia jam
 selquiennio consumpsit, Celsissimus
 Reverendissimus Princeps ac Dom-
 D. Petrus Philippus Episcopus Bam-
 gensis & Herbipolensis S. R. Imper-
 Princeps, Orientalis Franciæ Dux
 mentissimus Dominus noster vo-
 ad utrumque Consilium suum Eccle-
 sticum localibus Religionum Super-
 zibus imminentem, nisi DEUS spe-

ter avertat, necessitatem exponi, atque
 ab iisdem rogari fecit, an & quot perso-
 nas eum in casum publicæ animarum
 salutis consecrare parati sint: à quorum
 singulis cum laudabiliter promissæ fue-
 rint indefinituræ suppetiæ, Celsitudo sua
 huic tam generosæ oblationi clemen-
 tissimè acquievit, inunctâ Paternè of-
 ficio Sanitatis hâc cura, ut strenuis hisce
 Athletis in talem eventum (quem
 Divina Bonitas benignissimè arcere à
 nobis velit!) de necessariis vivendi me-
 diis, atque salutis remediis abunde pro-
 spiciatur.

DECAS V.

De casibus reservatis.

CAPIT I.

**An Episcopus reservare sibi pos-
 sit aliquos casus?**

168. Episcopis competit potestas reservandi.

169. Actus reservationis primario afficit
 confessarium in bonum Pœnitentis.